

MRUGANIE (3) *sb n*

a jasne, e pochylone.

sg N mruganié (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G mruganiå (1). ◇ [I mrugani(e)m.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn), poza tym XVIII w. s.v. mrugać.

Poruszanie powiekami (rodzaj nerwowego tiklu lub znaczącego gestu); nictatio Mącz, Calep, Cn; nutus (oculorum) Modrz, Cn; nictus Mącz; ludibundi oculi Cn (3) : Nictus, Mruganie albo mgnienie oczimá. Mącz 248b; ná oštátek káždego kiwánia/ mrugánia [ex omni nutu et gestu]/ ábo inłzey poštáwy/ o ktorey ták rozumieią żeby ich wzgárdę znáczyłá. ModrzBaz 66; Calep [698]a; [mruganie/ Nictus. Volck L114].

[Wyrażenie: »mruganie oczu«: Przeto że fie wyniosły wzgorę corki Syońskie/ y chadzály wyciągnáwłsy łyie/ y mrugánieniem oczu [*nutibus oculorum*; pomrugájąc oczymá *WujBib*] [...] Obłyši Pan wierzech głowy corck Syońłłkich *Leop Is 3/16.*]

Synonim: mgnienie.

Cf MRUG, MRUGAĆ, MRUGNIENIE